

az ajtótól ajtóig tekergő

folyosórendszer

felkeresel régi kocsmákat

könyvesboltok között visz

az út próbálsz megérteni

cselekedeteidet saját

szabályaid alapján gyakorlod

a túlélést talán megvéd

az amit összekoldulsz

napjaid fényesre csiszolt

szemek egy rózsafüzéren

morzsolgatod nem lehet tudni

a vonat már elrobogott

vöröses szúnyogcsípés

nyílik a bőrödön

fullaszt a permet kábítanak

a homlokzat rozsdabetűi

nem lehet tudni

maradsz egy füstös váróteremben

kattogva peregnek a fehér számok

melyik vágány nem lehet tudni

elkapartad vérző tavaszi virág

alkarodon hagyd csak így

megvéd talán